

Marian Sikora

Stare Drawsko, pow. Szczecinek. Wyspa Bielawa. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 3, 137-138

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

może na III/IV okres s spoki brązu. Przepuszczalnie są to pozostałości grobu ciałopalnego, który został uszkodzony w czasie wydobywania żwiru i dlatego być może nie posiadał już popielnicy.

Przebadano najbardziej zagrożony odcinek żwirowni. Prace będą podjęte w następnych sezonach w wypadku dalszego niszczenia stanowiska.

STARE DRAWSKO, pow. Szczecinek Museum Pomorza Środkowego
Wyspa Bielawa, Stanowisko 4 Dział Archeologiczny
Koszalin

Badania prowadził mgr Marian Sikora. Finansował WKZ w Koszalinie. Drugi sezon badań. Stanowisko s okresu halenckiego /kultura pomorska/. Ślady s epoki kamienia, okresu wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego.

W związku s organizacją rezerwatu muzealnego poświęconego architekturze ludowej wsi pomorskiej w rozwoju historycznym kontynuowano archeologiczne badania wykopaliskowe.

Wyspa Bielawa o pow. około 75 ha położona jest w północnej części jeziora Drawskiego. Prace rozpoczęto od badań powierzchniowych części wschodniej i północnej wyspy. Badania dostarczyły materiału archeologicznego w postaci odłupków i wiórów krzemiennych, oraz ceramiki s różnych okresów chronologicznych. W tej części wyspy założono 223 wykopy sondażowe o wymiarach 2 x 1 m i dwa wykopy większe. W 64 stwierdzono obecność mate-

riałów szabytkowych w postaci fragmentów ceramiki i krzemieni. Większość ceramiki występowała w warstwie pierwszej lub drugiej /do głębokości 60 cm/.

Odsłonięto również 15 jam paleniskowych, które w większości w rzucie poziomym posiadały kształt owalny, w przekroju pionowym kształt nieckowaty. W trakcie eksploracji jam paleniskowych wydobyto znaczne ilości ceramiki - kultury pomorskiej z okresu halstackiego, węgielki drzewne. Na wyraźne ślady zespołu osadniczego natrafiono w zachodniej części wyspy, odsłaniając dość regularnie rozmieszczone palenisko.

Na podstawie badań można stwierdzić, że najliczniej reprezentowane jest na wyspie Bielawie osadnictwo z wczesnej epoki żelaznej, związane z kulturą pomorską; mimo dość licznie zebranych krzemieni nie stwierdzono wyraźnych śladów zespołów osadniczych z epoki kamienia.

STRACHÓW, pow. Wrocław

patrz okres neolitu

STROBINY, pow. Wieluń

patrz okres lateński

SZCZECINEK

patrz epoka brązu

TRESTA RZĄDOWA, pow. Opoczno

patrz epoka brązu

TRZESÓW, pow. Głogów

patrz epoka brązu